

Punk-pienlehtikysely

Heikki Vilenius

Lehden perustiedot

Olitko päätoimittaja? Jos et, kuka oli? Mikä oli Sinun roolisi: pt.

Asuinkunta lehteä tehdessä: Hauho, Hämeenlinna, Helsinki

Mihin yhteiskuntaluokkaan koit perheesi kuuluvan:

En kokenut.

Aktiiviset lehtivuodet, lehti toimi vuosina: 1979-1983

Julkaistujen numeroiden määrä (lehtien tarkkuudella eriteltynä): 15

Numeroiden painosmäärät: 300-1000

Numeroiden painopaikat: Limes ry., Jorma Elovaaran kirjapaino, Lepakon painot

Jakelu (kirjeitse, jakelijan kautta, keikoilla yms.): kirjeitse, keikoilla, muutama kauppa/levyliike

Lehti

Miten kuvailisit tekemääsi lehteä?

Joku enempi sotkukasan näköinen kuin muut lukiolaisten siistit näperrykset. Etupäässä ”Never Mind The Bollocksia”.

Sellanen säpellys joka toimi ehkä myöhemmin DIY-levyjen etukantena tai etenkin painotekniset menetelmät kerrattiin myöhemminkin. Tee Se Itse säpellystä monella taholla.

Mistä tuli innostus lehden tekoon?

Keskikoulussa jo tehtiin näitä siistejä lehtiä koko luokalla, kun maksettiin luokkaretket Ruotsiin ja Ahvenanmaalle. Myöhemmät vaikutteet mm. Pexi Valapuron, Maho Neitsyt taidonnäytteet taidेरintamalla.

Oliko lehdellä tai sen teolla tavoitteita? Millaisia?

Piti saada kaikki muut pienlehdet kun vaihteli niitä riittävän usein ilmestyen muiden julkaisuihin.

Kyllä niille joskus mielipidelehtitukiakin haettiin tuloksetta. Myöhemmin niihin sai mainoksia, kun mm. Kari Riipisen mielestä Propaganda oli ehdoton ykkönen. Ja mikäs ihme tuo kun Andy Warholin huomasi hänen myöhäisemmissä töissään.

Myöhemmin tarvitsi jo levyn kansitaiteilija-apua, että sai nähtäväkseen aikalaiskoosteen Warholin ajan USA:n Propaganda- ja punklehdistä sekä ensimmäisistä hardcore 7-tuumaisista levyistä. Niitä kun ei täällä Suomessa kaupasta myyty.

Miten tutustuit punkkiin ja miten punk vaikutti lehteen?

Punk ja Hilse -lehti oli alkusysäys koko lehdelle. Radion ja levyjen kautta punkkiin tuli tutustuttua.

Myöhemmin ostin englantilaiset lehdet myös. Kotimaisista levyistä tuli ostettua kaikki ja tulevat omakustanteet päälle. Dead End 5 Suomessa jo uumoili punkkia.

Ulkomaisista tuli ennakkoon ostettua sen laatuista jota mm. Pelle Miljoona coveroi myöhemmin. Eddie and The Hot Rods ym. olivat tuttuja ja miksei Igge Pop, MC5 ja pari muuta.

Minne muualle kirjoitit kuin omaan lehteesi? Miten muihin lehtiin kirjoittelu erosi oman lehden teosta?

Ylen radioon tein vain pikkusarjoja, kun merirosvoradio olisi mennyt vaikeaksi Suomessa. Sitäkin toki harkittiin joskus Pulunhuijaus -miesten ja Persepolis – Jore Vastelinin kera. Lehtiin kirjoittelu taisi jäädä vähemmälle, kun

muuten tarjosin joko valmiita aiheita tai valmista aineistoa lähinnä musiikkiin liittyen. Muutoinkin olin vakituinen vieras ennemmin ja myöhemmin useimpien poliittisten ja ei-poliittisten pienempien mielipidelehtien toimistoissa musiikkilehtiä unohtamatta. Kompåosti, Uusi Aalto jne.

Millainen oli pienlehtien tekijöiden yhteisö? Millainen naisten rooli yhteisössä oli?

Pohjois-Haagassa se oli yhteisiä tapaamisia Pulunhuijaus lehden tekijöiden kera Happo Haapasella Persepolis kustantamon henkilökunnan kera. Keskustelimme Jorma ”Vesimiehen aika” Elovaaran painon puhtaudesta. Laaman, Nallepostin ja Joukkohauta Kauppisen kera oli yhteydenpitoa ja niistäkin jatkuvasti vain Laaman Spurgin kera Pohjois-Helsinkiläisenä. Propagandan avustajina oli useampiakin naisia, joista Anne Lee Nygrén luki kirjallisuuttakin Turun yliopistossa omine lehtineen. Myöhemmin monet tekivät vaan jutut Rumbaan tms. pienlehtien sijaan. Propagandan avustajista monet ovat jatkaneet kirjallisuuden tai taiteen eri aloilla. Joskus tais olla saldo pari professoria tms.

Mitkä olivat suosikkilehtiäsi?

Hilse ja Barabbas.

Oliko punk vain musiikkia ja musiikki vain punkkia?

Vain joiltain osin musiikki oli vain punkkia. 1979 mennessä kaikki tyylilajit oli sullottu jo Uuteen Aaltoon Wanhaa Lainetta unohtamatta. Hardcore taasen alunperinkin Amerikassa oli muuta kuin musiikki, kun oli tapahtumiin liittyvä nimike.

Millainen oli suhteesi korkea- ja pop-kulttuuriin pienlehtivuosina?

Myöhemminä lehtivuosina kierrettiin liki kaikki Suomen rock-festarit ja törmättiin Lemmy Kilmistereihin ja Olli Lindholmeihin ja tarjottiin heille itse tehtyä pontikkaa. (Olli pontikkaa ei saanut alaikäisenä..)

Entä politiikkaan?

Pienlehtiystävien kautta olin paikalla kun Vihreää Liikettä perustettiin Laivanvarustajankadun Suomilatomossa. Lehtiin liittyen olin jo vakituinen vieras myös Pekka Haaviston Komposti -lehden toimistolla, josta myös pari latojaa yritti tehdä muita painotöitäni myöhemmin. Ikävä kyllä Lepakon paino poltettiin.

Toisen yrittäjän Soppu -puolueeseen päädyin puheenjohtajaksikin ja kaupunginvaltuustoehdokkaaksi parin kaverin kera Helsingissä.

Barabbas-lehden päätoimittaja on tullut myöhemmin tunnetuksi neonatsina, joka lienee myös poliittinen suuntaus aiempien thai- tai buddhalaissuuntauksien tilalle.

Mihin lehden tekeminen loppui? Millaisia vaikutuksia lehdellä oli myöhempään elämääsi (esimerkiksi ystäväpiiri, arvot, ammatti)?

Propagandalla kaikki siirtyi levyjen julkaisuun, mutta muutama lehtikin ilmestyi nimellisesti levyjen booklettina. Tulloin tuli vielä bookletteihinkin järjestettyä mainoksia mm. Poko Recordsilta.

Vieläkin ystäväpiiristä mm. Kaaos-lehden tekijät kauppaavat vieläkin 32 vuotta myöhemmin uudelleenjulkaisuja Propagandan vinyyleistä Svart Records labelin julkaisemina tai saksalaisina Höhnie Records painoksina. Niissä on myös uusintapainettu booklet-muotoisia pienlehtiä. Myös Arto Nyberg Kaaos-lehdestä ja vaikkapa Pertti Nyberg Vetelehtijä&Boom -lehdestä ovat vielä tuttuja noilta ajoilta. Oma kiinnostus musiikin alalla jatkuu.

Seurasitko pienlehtimaailmaa vielä sen jälkeen kun lopetit itse lehden tekemisen?

Lähinnä Propagandan varastolla tehtiin Barabbas -nimistä lehteä, johon sain juttuja bändeistä ja julisteitakin aika mittavasti. Lehden taittajat tekivät parit levynkannetkin. Muista lehdistä seurasin lähinnä bändijuttuja. Lisäksi bändejä valokuvanneilta on ollut tarvetta kuviin tähän aikaan asti.

Miten koit siirtymän hardcore-aikakauteen vuoden 1982 paikkeilla?

Koin siirtymän energisempään suuntaan julkaisemalla noin 30 hardcore-levyä tai oikeammin lanseeraamalla

Eurooppaan hardcore-happeningeistä Pohjois-Amerikasta olevaa nimeä ja lisäämällä sen parin kokoelma-levyn kontekstiin ja toivomalla niille tiskijukkapiireistä soittoaikaa hardcore-happeningeissa ja runsastuneilla Maximum Rock'n'roll -lehden radiokanavilla USA:ssa etenkin eri yliopistokanavilla. Tuloksena oli 20-30 listasijoitusta ja ainakin 10 Top10-listoille. Vasta D.O.A. Kanadasta oli käyttänyt hardcore -nimeä levyihin liittyen 1981 julkaisullaan. Keski-Euroopassa levykaupat alkoivat käyttää hardcorea genre-nimenä joskin taas Englannissa vasta The Prodigyn teknopunk tuli tunnetuksi 1991 hardcorena. Tiskijukkapiireistä saksalainen Herbert Egoldt, jo 1960-luvulla tuttu John Peelin ohjelmista Englannista, julkaisi Länsi-Saksassa noin 20 suomalaista tuotosta, mutta kyseessä ei ollut enää perinteinen rockabilly. Suomessa jo edellisenä vuonna Propaganda oli noussut rockabillykauppojen ykköseksi ja ensimmäinen kokoelma komeili mm. Studio Jensenin koko sivun mainoksissa Lords of The New Churchin ohella. Muun punkkinsa Studio Jensen toi suoraan Englannista lentorahtina, mutta hardcorea se ei Englannissa ollut.